

عنوان مقاله:

بررسی نقش انعطاف پذیری شناختی و خودشفقتی در پیشبینی رضایت زناشویی زنان متأهل شهر تهران

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی مطالعات جهانی در علوم تربیتی، روانشناسی و مشاوره (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

منصوره امیری - کارشناسی ارشد روانشناسی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

زیبا برقی ایرانی - استادیار گروه روانشناسی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

هدف از انجام پژوهش حاضر بررسی نقش انعطاف‌پذیری شناختی و خودشفقتی در پیشبینی رضایت زناشویی زنان متأهل شهر تهران بود. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه زنان متأهل مراجعه کننده به کلینیک خانواده ایرانی در سه ماه اول سال ۱۴۰۱ به تعداد حدودی ۲۰۰ نفر بود. نمونه آماری با استفاده از فرمول گرین ۱۵۵ (۱۹۹۱) نفر به صورت تصادفی انتخاب شد. جهت گردآوری اطلاعات در این پژوهش از پرسشنامه های انعطاف پذیری شناختی دنیس و وندروال (۲۰۱۰)، خودشفقتی نف (۲۰۰۳) و رضایت زناشویی اولسون، فورنیر، دراکمن، مک کوپین و بارنس (۱۹۸۹) استفاده شد. نتایج حاصل از تحلیل داده های مربوط به این فرضیه با استفاده از آزمون رگرسیون چندمتغیری به روش گام به گام نشان داد که انعطاف پذیریشناختی و خودشفقتی در مجموع توانست ۲۳ درصد از واریانس متغیر ملاک یعنی رضایت زناشویی را پیش بینی کند (۰/۰۱ > p). نتایج حاصل از آزمون همبستگی نشان داد که بین انعطاف پذیری شناختی و رضایت زناشویی رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. همچنین بین مولفه های ادراک کنترل پذیری و رضایت در سطح ۹۹٪ و بین ادراک گزینه های مختلف و رضایت زناشویی در سطح ۹۵٪ رابطه مثبت معناداری وجود دارد. همچنین نتایج پژوهش نشان داد که بین خودشفقتی و رضایت زناشویی رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. نهایتاً، بین مولفه های مهربانی با خود و رضایت زناشویی، بین اشتراکات انسانی و رضایت زناشویی در سطح ۹۹٪ و بین بهوشیاری و رضایت در سطح ۹۵٪ رابطه مثبت معناداری وجود دارد. بنابراین نتایج بیانگر این است که انعطاف پذیری شناختی و خودشفقتی از جمله مولفه های تأثیر گذار بر رضایت زناشویی است.

کلمات کلیدی:

انعطاف پذیری شناختی، خودشفقتی، رضایت زناشویی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1630642>

